

OKRESNÁ PROKURATÚRA BRATISLAVA V
Prokofievova 4, 851 01 Bratislava 5

Číslo: 1 Pv 58/16/1105-23
EEČ: 2-12-381-2016

Bratislava V 20.10.2016

U Z N E S E N I E

Trestná vec: obv. **XXXXX**

Trestný čin: Zločin Týranie blízkej osoby a zverenej osoby podľa § 208 odsek 1 písmeno a, písmeno b Trestného zákona

Rozhodol: prokurátor Okresnej prokuratúry Bratislava V

Podľa § 214 odsek 1 Trestného poriadku **postupujem** vec trestného stíhania obvineného:

1. XXXXX

dátum narodenia: XXXXX

miesto narodenia: XXXXX

rodné priezvisko: XXXXX

trvalé bydlisko: XXXXX

väzba: nie

ktorý je trestne stíhaný pre trestný čin:

- Zločin Týranie blízkej osoby a zverenej osoby podľa § 208 odsek 1 písmeno a, písmeno b Trestného zákona

na tom skutkovom základe, že:

v období od presne nezisteného mesiaca roku 2013 do dňa 27.01.2016 v byte situovanom na 7. poschodí bytového domu na XXXXX v Bratislave spôsobuje psychické a fyzické utrpenie poškodenej XXXXX a to tak, že minimálne raz týždenne fyzicky napadne poškodenú tým spôsobom, že ju viackrát udiera dlaňou ruky do oblasti tváre, ako aj päšťami rúk ju bije do oblasti tváre a celého tela, ťahá ju za vlasy, kope do rôznych častí tela, vytláča z bytu sácaním a ťahaním za vlasy, sústavne takmer denne jej oplzlo a vulgárne nadáva, že je zo skurvene rodiny, že je chamraď, že je jebnutá, slovne ju ponižuje, že je zbytočná, že môže skapať, že porodila cigánsku pičovinu, vyvoláva v nej strach s cieľom, aby sa s nikým nekontaktovala, taktiež ju vyhadzuje z bytu bez dostatočného odevu, sporo odetú, alebo bez obuvi, kde svedkom tohto konania zo strany obvineného je ich spoločná maloletá dcéra, pričom toto konanie zo strany XXXXX sa postupne stupňovalo voči poškodenej tak, že XXXXX nezisteným spôsobom vyhodil poškodenú XXXXX z bytu, ktorá následkom tohto dopadla na narazila na vchodové dvere susedného bytu nachádzajúceho sa oproti, následkom čoho upadla na krátku chvíľu do bezvedomia

a ďalej dňa 26.01.2016 v čase okolo 19:00 hod. až 20:00 hod. v Bratislave na XXXXX XXXXX v podnapitom stave vulgárne poškodenej XXXXX nadával, že je jebnutá, že je nespôsobilá, že je chamrad', ponížoval ju urážaním jej rodiny ako aj jej osoby, kde počas toho XXXXX fyzicky napadol poškodenú a to tak, že v spálni na posteli ju začal udierať päťami do oblasti tváre, do oblasti trupu ako aj celého tela, načo sa poškodená rozhodla z bytu odísť, v čom jej však XXXXX bránil uzamknutím dverí bytu zvnútra, avšak neskôr sám poškodenú vulgárnym spôsobom vyhodil z bytu preč, načo poškodená spoločne s dcérou z bytu odišla, pričom toho istého dňa sa do bytu aj vrátila a dňa 27.01.2016 v čase asi o 15:00 hod. XXXXX pod vplyvom alkoholu začal v priestore obývacej izby bytu v Bratislave na XXXXX opakovane zúrivo s veľkou intenzitou kopať detskú loptu do steny, ktorá je spoločnou stenou s bytom susedov, čím vytváral psychický tlak na poškodenú a to neustálym buchotom a vyvolávaním nepríjemného pocitu voči obyvateľom susedného bytu, čím svojím konaním XXXXX spôsobil poškodenej XXXXX zranenia, ktoré si vyžiadali lekárske ošetrovanie a taktiež u poškodenej svojím konaním vyvoláva strach, stres, obavu o jej zdravie a zdravie ich spoločnej maloletej dcéry, ako aj psychické a fyzické utrpenie,

Postupujem Okresnému úradu Bratislava, Tomášikova 46, 832 05 Bratislava, Odboru všeobecnej vnútornej správy,,

lebo výsledky vyšetrovania preukazujú, že nejde o trestný čin, ale ide o skutok, ktorý by mohol byť priestupkom.

Odôvodnenie:

Vyšetrovateľ PZ Odboru kriminálnej polície Okresného riaditeľstva PZ v Bratislave V uznesení pod sp. zn. ORP-71/1-VYS-B5-2016 zo dňa 27.01.2016 podľa § 199 ods. 1 Trestného poriadku začal trestné stíhanie a uznesením tej istej sp. zn. zo dňa 29.01.2016 podľa § 206 ods. 1 Trestného poriadku vzniesol obvinenie XXXXX pre zločin týrania blízkej osoby a zverenej osoby podľa § 208 ods. 1 písm. a), písm. b) Trestného zákona na skutkovom základe uvedenom vo výroku uznesenia.

Dňa 23.09.2016 predložil vyšetrovateľ PZ na tunajšiu prokuratúru vyšetrovací spis spolu s návrhom na zastavenie trestného stíhania podľa § 215 ods. 1 písm. b) Trestného poriadku. Preskúmaním na vec sa vzťahujúceho spisového materiálu som zistil, že v danej veci je s poukazom na vykonané dokazovanie dôvodný postup v zmysle § 214 ods. 1 Trestného poriadku - postúpenie veci na prejednanie priestupku.

Podľa § 208 ods. 1 písm. a), písm. b) Trestného zákona sa zločinu týrania blízkej osoby a zverenej osoby dopustí ten, kto blízkej osobe alebo osobe, ktorá je v jeho starostlivosti alebo výchove, spôsobí fyzické utrpenie alebo psychické utrpenie

a) bitím, kopaním, údermi, spôsobením rán a popálenín rôzneho druhu, ponížovaním, pohrdavým zaobchádzaním, neustálym sledovaním, vyhrážaním, vyvolávaním strachu alebo stresu, násilnou izoláciou, citovým vydieraním alebo iným správaním, ktoré ohrozuje jej fyzické alebo psychické zdravie alebo obmedzuje jej bezpečnosť,

b) bezdôvodným odopieraním stravy, oddychu alebo spánku alebo odopieraním nevyhnutnej osobnej starostlivosti, ošatenia, hygieny, zdravotnej starostlivosti,

bývania, výchovy alebo vzdelávania.

Podľa § 49 ods. 1 písm. d) zákona č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení neskorších predpisov sa priestupku proti občianskemu spolunažívaniu dopustí ten, kto úmyselne naruší občianske spolunažívanie vyhrázaním ujmou na zdraví, drobným ublížením na zdraví, nepravdivým obvinením z priestupku, schválnosťami alebo iným hrubým správaním.

Podľa § 20 ods. 1 Zákona o priestupkoch priestupok nemožno prejednať, ak od jeho spáchania uplynuli dva roky; nemožno ho tiež prejednať, prípadne uloženú sankciu alebo jej zvyšok vykonať, ak sa na priestupok vzťahuje amnestia.

Podľa § 20 ods. 2 Zákona o priestupkoch do plynutia lehoty podľa odseku 1 sa nezapočítava doba, počas ktorej sa pre ten istý skutok viedlo trestné stíhanie.

Podľa § 214 ods. 1 Trestného poriadku prokurátor alebo policajt postúpi vec inému orgánu, ak výsledky vyšetrovania alebo skráteného vyšetrovania preukazujú, že nejde o trestný čin, ale ide o skutok, ktorý by mohol byť priestupkom alebo iným správnym deliktom alebo by mohol byť prejednaný v disciplinárnom konaní.

Podľa § 2 ods. 10 Trestného poriadku orgány činné v trestnom konaní postupujú tak, aby bol zistený skutkový stav veci, o ktorom nie sú dôvodné pochybnosti, a to v rozsahu nevyhnutnom na ich rozhodnutie. Dôkazy obstarávajú z úradnej povinnosti. Právo obstarávať dôkazy majú aj strany. Orgány činné v trestnom konaní s rovnakou starostlivosťou objasňujú okolnosti svedčiace proti obvinenému, ako aj okolnosti, ktoré svedčia v jeho prospech, a v oboch smeroch vykonávajú dôkazy tak, aby umožnili súdu spravodlivé rozhodnutie.

Podľa § 2 ods. 12 Trestného poriadku orgány činné v trestnom konaní a súd hodnotia dôkazy získané zákonným spôsobom podľa svojho vnútorného presvedčenia založeného na starostlivom uvážení všetkých okolností prípadu jednotlivo i v ich súhrne nezávisle od toho, či ich obstaral súd, orgány činné v trestnom konaní alebo niektorá zo strán.

Z predloženého spisového materiálu vyplýva, že obvinený skutok kladený mu za vinu poprel a uviedol, že už počas tehotenstva poškodenej ho táto začala fyzicky napádať, čo bolo v dôsledku jej žiarlivosti. Dňa 26.11.2012 sa im narodila dcéra XXXXX, kde vzhľadom k tomu, že poškodená nemala vytvorené bytové podmienky vzal ju k sebe bývať a pokúsili sa žiť ako rodina. Do konca roku 2012 bolo spoluzitie v poriadku. V roku 2013 niekedy v mesiaci marec – apríl 2013 začala poškodená odchádzať z domu na viac ako 3-5 dní s tým, že nepovedala kam ide len sa stratila a po nejakom čase sa vrátila späť do bytu. Ďalej uviedol, že poškodená v tomto období začala požívať omamne a psychotropné látky. V týchto obdobiach dochádzalo z jej strany voči nemu k rôznym útokom, najmä verbálnym, ktoré mohli v tom čase vzbudzovať dojem u susedov, že agresorom v domácnosti je on sám. Jeho kolegovia z práce - XXXXX opísal situáciu, ktorú mal doma s poškodenou a požiadal ho, aby šiel s ním domov a aby si vypočul ako voči nemu poškodená vystupuje. On ostal stáť na chodbe a obvinený šiel do bytu, kde mu začala poškodená vulgárne nadávať. Prítomný kolega celý čas stál na chodbe a vyjadril sa následne, že toto sa nedá znášať. Potom obvinený požiadal OS BA V o zverenie

maloletej do mojej výchovy a opatery. Súd vyhovel jeho návrhu a zveril mu dcéru do výchovy a opatery, kde poškodenú zaviazal k vyživovacej povinnosti vo výške 30,- Eur, ktoré však nikdy nezaplatila. Rozhodnutím nebol upravený styk s maloletou. Keď mal toto rozhodnutie tak sa rozhodol, že sa o dcéru bude starať sám za pomoci opatrovateľky, ktorá u neho bývala a bolo to od roku 2013 až do mesiaca august 2015. Ide o opatrovateľku XXXXX, ktorá bola taktiež viac krát svedkom toho ako sa poškodená násilím domáha vniknúť do bytu sa to tak že trieskala na dvere bytu. Rok 2014 charakterizoval tak, že poškodená v tomto období v jeho byte na XXXXX viac nebola ako bola, pričom išlo o obdobie kde z jej strany nedochádzalo k nejakým konfliktom a tiež sa nedobýjala do bytu. V tomto roku obvinený zabezpečoval starostlivosť o dcéru za pomoci opatrovateľky, pričom stretnutia s maloletou sa domáhala búchaním, klopaním, trieskaním na dvere bytu, avšak nikdy nežiadala o stretnutie sa s malou mimo bytu, teda niekde vonku na verejnosti. Niekedy v mesiaci november 2015 jej dal teda opäť šancu a asi tak dva týždne bola u neho v byte. Vtedy došlo k žiarlivostnej scéne, ktorá sa odohrala na Sokolskej 8 v Bratislave, kde poškodená s kuchynským nožom napadla pred bytovým domom XXXXX, na čo bola privolaná hliadka a v tejto veci bola poškodená i obvinená, zrejme za výtržníctvo. Ku dňu 26.01.2016 obvinený uviedol, že mu z peňaženky opäť zmizli peniaze, zároveň mal vo svojom byte v trezore väčšiu hotovosť, tak z tohto dôvodu zavrel dvere do bytu, pričom tu žiadne útoky, či už verbálne alebo fyzické z mojej strany voči poškodenej neprebehli. Čo sa týka jej odchodu z bytu ona odišla dobrovoľne, keďže malá chcela ísť v tej chvíli práve s ňou tak som dcéru nechal ísť s poškodenou. V čase okolo 20:00 hod. volal poškodenej, nech príde domov, kde videl že prišla s policajnou hliadkou, ktorých aj pustil do bytu. Dotazovali sa prečo je poškodená s dieťaťom tak neskoro vonku, na čo im odpovedal, že dcéra odišla von, dcéra chcela ísť s ňou tak ich nechal ísť, s tým, že len chvíľu budú vonku. Počas rozhovoru s policajntmi vyšla z bytu suseda, ktorá začala hovoriť že tam počuje z bytu nejaký nadmerný hluk a že jej to veľmi znepríjemňuje bývanie. Dňa 27.01.2016 sa udialo to, že v čase okolo 18:00 hod. prišla na pozvanie poškodenej na návštevu jej matka XXXXX, ktorá chvíľu posedela, následne ho poškodená začala v amoku fackovať a udierať papučou, načo vystúpila voči nej aj jej vlastná matka, ktorá jej povedala, že toto nemôže robiť a následne poškodená chcela vyskočiť z okna. Dodal, že nie je pravdou to, že by poškoeenú dlhodobo týral, bil, kopal alebo jej vulgárne nadával, taktiež ju neťahal za vlasy, pripúšťa, že ku kriku z bytu dochádzalo, čo bolo v dôsledku konfliktov ktoré menovaná vyvolávala, musel chrániť dcéru pred jej konaním, nakoľko poškodená sa chovala agresívne, bola vulgárna, taktiež sa voči nemu viackrát zahнала nožom v ruke, čo však neriešil cestou polície a keďže sa chovala násilne musel jej krikom zabrániť v pokračovaní. K tvrdeniu svedkyne, že videla ako poškodená narazila do jej dverí, následkom čoho upadla do bezvedomia, pričom obvinený stál pred dverami, toto videl a len sa otočil a odišiel preč uviedol, že ten incident sa vôbec takto neodohral. Poškodená sa vtedy opäť dobýjala k nemu do bytu, otvoril dvere, ona chcela vojsť, bola nadrogovaná, možno bola aj opitá a obvinený ako sa snažil zavrieť dvere, lebo ju nechcel pustiť do bytu, tak ako zatváral dvere, trocha ju odstrčil s tým, že aby nevošla do bytu a dvere zatvoril. S odstupom času si na toto presne nespomína.

Poškodená XXXXX vo veci neznámeho páchatel'a vypovedala v podstate zhodne ako sa uvádza vo výrokovvej časti uznesenia, popísala nezhody s obvineným, v prípravnom trestnom konaní v štádiu po vznesení obvinenia XXXXX však odmietla k veci vypovedať z dôvodu, že obvinený je otec ich spoločnej dcéry a nechce mu

ublížiť, nechce mu zle.

Svedkyňa XXXXX popísala svoje vnímanie spolunažívania susedov – obvineného s poškodenou ako plné kriku, hádok, násilia a bitiek. Všetko toto však vnímala len z počutia, či už krik poškodenej o pomoc alebo aby prestal. V byte obvineného sa nikdy nenachádzala a teda násilie ani nemohla vidieť. Obvinený poškodenú vyhodil z bytu opakovane a to častokrát bosú alebo len vo veľmi ľahkom oblečení. Spomína si na situáciu kedy poškodená ležala na chodbe, kričala o pomoc a obvinený držal v rukách jej nohu a svojou nohou naznačoval, že chce na ňu skočiť. Opakovane zažila návštevy policajných hliadok, ktoré tam niekoľkokrát volala poškodená. Raz počula veľmi prudký úder o svoje dvere a tupý pád na zem. Vtedy otvorila dvere a poškodená v neprirodzenej polohe ležala na jej prahu a bola zjavne v bezvedomí. Obvinený stál na chodbe a nič nespravil, nepokúsil sa jej pomôcť, len sa vrátil do svojho bytu. To v podstate potvrdila i jej sestra XXXXX. Svedkyňa si je istá, že poškodená strávila niekoľko nocí na schodoch lebo ju tam videla sedávať a mnohokrát v ľahkom oblečení. V januári 2016 po ďalšej hádke prišla policajná hliadka, príslušníci ktorej keď už boli na odchode tak svedkyňa vyšla von z bytu a povedala im, že sused sa dopúšťa psychického a fyzického týrania na svojej partnerke a určite tým nesmierne ubližuje svojmu dieťaťu, on sa obhajoval tým že poškodená je psychicky chorá, čo je pravda, avšak určite to nie je dôvod aby ju on mlátil alebo psychicky týral. Po poslednom susedskom konflikte, kedy obvinený otvoril dvere na svojom byte a kopal si loptu do ich dverí, vtedy jej partner zavolať políciu a šiel podať trestné oznámenie. Po návšteve hliadky PZ na mieste sused zrejme z pomsty začal loptu kopať do ich dverí ešte agresívnejšie, čo svedkyňa brala už ako nebezpečné konanie vo vzťahu ku nej, keďže predtým nemali so susedom žiadne konflikty. Vyjadrila sa aj v tom zmysle, že násilné správanie obvineného vnímala aj predtým, keď obvinený býval ešte so svojou predchádzajúcou partnerkou asi v roku 2007 alebo 2008.

Svedok XXXXX, druh XXXXX vypovedal, že niekedy v priebehu roku 2014 som sa nasťahoval do bytu svojej družky na XXXXX v Bratislave. Už v tom čase mu družka viackrát hovorila, že v byte oproti, v ktorom býva obvinený, s ním v spoločnej domácnosti žije jeho družka – poškodená. Už v tom čase mu družka tiež vravela, že sused sa na svojej družke dopúšťa opakovane rôzneho domáceho násilia, podľa jej vyjadrenia sa malo jednať o rôzne fyzické útoky, bitie kopanie a podobne. Ďalej jej mal často nadávať vulgárnym spôsobom a vyhrážať sa jej, najmä fyzickým násilím typu „zabijem ťa“, „dobijem ťa“ a podobne. Ďalej ju mal opakovane z tohto bytu vyhadzovať a to často bez jej osobných vecí, v mnohých prípadoch bola po vyhodení z bytu iba ľahko oblečená, v niektorých prípadoch jej mal na chodbu vyhodit' šaty na oblečenie, ktoré si potom obliekla a v niektorých prípadoch jej šaty na oblečenie nedal a týchto sa následne od neho domáhal tak, že mu klopala na dvere, pričom na chodbe na schodisku často trávila niekoľko hodín aj nocí. Takémuto vyhodeniu z bytu malo podľa jej vyjadrenia dochádzať najčastejšie po predchádzajúcich útokoch zo strany suseda, či už fyzických alebo slovných. Už v čase kedy do tohto bytu chodil iba na návštevy zopárkrát počul z ich bytu krik, plač a tiež aj krik maloletého dieťaťa. V jednom prípade bol svedkom toho, že sused svoju družku po takomto incidente vyhodil z bytu. Po tom, čo sa do tohto bytu nasťahoval, viackrát a opakovane počul z ich bytu krik, hluk, zvuky, ktoré pripomínali bitku, takisto zvuky, akoby niekto silno udieral do nábytku a v niektorých prípadoch boli tieto zvuky sprevádzané silným plačom dieťaťa. V priebehu roku 2015 ako v skorých ranných

hodinách vychádzal z bytu, mohlo byť aj dve hodiny ráno, vtedy išiel do práce, na schodoch sedela susedova družka XXXXX. Spýtal sa jej, či ju znova vyhodil, ona odpovedala, že dnes nie, že ona odišla radšej sama a počká kým zaspí, aby ho svojou prítomnosťou v byte nenahnevala. Pôsobila veľmi vystrašene. V nasledujúcom období s družkou opätovne započuli z ich bytu krik, videli cez kukátko dverí, ako stojí poškodená pred dverami bytu, ktoré boli pootvorené a ako sa pýta suseda prečo jej takto stále vulgárne nadáva, prečo jej takto ubližuje. Prelom roku 2015/2016 prebehol v klude, nezaznamenal z ich bytu žiadny krik, ani zvuky pripomínajúce bitku. K posledným udalostiam uviedol, že s družkou videli ako poškodená stojí pred dverami susedovho bytu spolu s dcérou a hliadkou, cez dvere počuli ako hliadka napomína suseda, aby sa to viac neopakovalo, na to jeho družka otvorila dvere bytu, vošli na chodbu za ním. Tam družka povedala prítomným policajtom, či vedia, čo sa tu deje, že sused opakovane a dlhodobo ubližuje svojej družke, ktorá je duševne chorá a to i v prítomnosti ich malého dieťaťa. Na to sa sused ohradil, že to nie je pravda, že on ju nikdy neudrel, že ona je blázon, že nie je svojprávna, že on nič také nerobí. Ďalej sa vyjadril, že je na nervy z toho, že je na všetko sám, z toho, že sa už nedokáže sám o to dieťa postarať, že platí aj opatrovateľku. V ten večer nebolo počuť zo susedovho bytu žiadny ďalší krik. Dňa 27.01.2016 sa v neskorších poobedňajších hodinách vrátili s družkou do bytu, kedy bol relatívne kratší čas klud, ale ako sme sedeli v obývačke, odrazu bol počuť zo susedovho bytu veľký krik, buchot, následne sa tieto zvuky preniesli akoby na chodbu, pravdepodobne poškodenú znovu vyhodil alebo z bytu ušla. Asi po 20 minútach započuli zvuky, akoby nám niekto kopal do dverí bytu, pozrel cez kukátko a videl suseda, ako stojí v chodbe svojho bytu a kope opakovane silno, pravdepodobne futbalovú loptu do ich dverí a zárubní. Ak by sa poškodená v tú noc za ním vrátila, došlo by s najväčšou pravdepodobnosťou k opätovným fyzickým útokom. Z tohto dôvodu sa rozhodol podať v tejto veci trestné oznámenie, aby sa tak zabránilo vzniku ďalších škodlivých následkov na jeho družke, nakoľko ona nie je objektívne schopná sa sama brániť. Kopanie do dverí futbalovou loptou zo strany suseda dňa 27.01.2016 vníma čiastočne ako jeho pomstu za to, že sa družka odvážila deň predtým povedať prítomným policajtom o domácom násilí, ktorého sa dopúšťa na svojej družke. Viac to však vníma tak, že sa ich obvinený snažil takýmto konaním zastrašiť, aby si nabudúce rozmysleli, čo budú pred prítomnými policajtmí hovoriť.

Svedkyňa XXXXX, matka poškodenej k veci vypovedala, že obvinený sa o jej dcéru stará, podporuje ju, poškodená užíva drogy, sem-tam obvinenému niečo ukradne, o ich spoločnú dcéru sa obvinený stará, potvrdila aj fyzický útok poškodenej na obvineného, ktorého bola svedkom, ako aj skutočnosť, že poškodená sa opakovane liečila na psychiatrii. Nikdy nebola svedkom fyzického napadnutia poškodenej zo strany obvineného, o obvinenom uviedol, že je to normálny chalan, ktorý vie jej dcére pomôcť a stále jej pomáha, stará sa o jej vnučku. On to s poškodenou myslel v dobrom.

Svedok XXXXX potvrdil návštevu v bytovom dome u obvineného, kedy bol svedkom hádky, ktorú začala poškodená, kde vznikol konflikt v podstate z ničoho, bolo tam vyhrážanie, niečo ako nepričetné stavy, boli tam útoky, bolo to kvôli nejakej malichernosti, ona si dôvod našla. Hádky skončila tak, že obvinený jej ustúpil a odišiel. Podobných scén zažil niekoľko, na ulici, pred Auparkom, na parkovisku. Nikdy nebol svedkom fyzického ani verbálneho útoku obvineného na poškodenú.

Svedkyňa XXXXX podľa vlastných slov má s obvineným syna a spolu žili v jednej domácnosti 8 rokov na Gercenovej, pričom nemali medzi sebou nikdy závažnejšie hádky a vôbec nie bitky, v súčasnosti sú spolu pravidelne v kontakte, tiež opísala incident, keď sa jej poškodená vyhrážala s nožom, nadávala jej, že jej kradne dcéru, tiež sa viac krát stalo, že musela ísť pomôcť obvinenému postarať sa o jeho dcéru, lebo malo poškodenej prepnúť a odišla preč a dcéru nechala v byte obvineného, tiež uviedla, že poškodená žila s obvineným do času pôrodu, potom často z domu odchádzala.

Svedkyňa XXXXX uviedla, že pomáhala obvinenému so starostlivosťou o dcéru XXXXX a to od polovice roku 2013 až do konca roka 2015, pričom v byte obvineného sa po uvedenú dobu zdržiavala tak, že žila u neho v byte celý mesiac a potom odišla na pár dní domov do Čadce. Asi od polovice roku 2014 začala poškodená chodiť k obvinenému a dožadovala sa dcéry, pričom im vyklopávala na dvere, obvinený jej vyšiel v ústrety a spoločnú dcéru jej dávala na dve až tri hodinky. V roku 2015 poškodená chodila k obvinenému tak, že prišla raz za mesiac, potom bol kľud dva týždne, potom znova prišla a trieskala im na dvere, následne svedkyňa zavolala obvinenému a tento poškodenej dohovorel a ona odišla alebo zavolať políciu a prišiel aj s nimi. Počas toho obdobia, keď bola u obvineného nikdy nevidela, že pán XXXXX fyzicky poškodenú napadol, nikdy nepočula, že by jej nadával, že by ju ponižoval, malo to byť skôr o dohode, aby prestala a odišla z bytu, nikdy nevidela, že by ju vyhodil z bytu bez odevu.

Svedok XXXXX okrem iného uviedol, že poškodenú pozná od roka 2014, pričom ju spoznal z rozprávania obvineného alebo tak, že chodila do kancelárie obvineného sa odintoxikovať z jej závislosti od pervitínu. Mala také obdobia, že jej nebolo aj dva mesiace, pričom keď sa vrátila, tak ju obvinený dával dokopy, uchýlil ju buď v kancelárii alebo jej zaplatil nejaký hotel. Raz mala ísť pomôcť upratať nejaký byt, pričom keď po ňu prišli, tak bola úplne vyfetovaná, robila scény, bola hysterická, menila nálady. Takto to prebiehalo aj v roku 2015. Nepretržite mu vyvolávala na telefón, raz mala prísť k obvinenému na byt, kde mu trieskala na dvere, pričom obvinený musel volať políciu.

Svedok XXXXX okrem iného uviedol, že bol svedkom troch situácií, pri ktorých poškodená nechcela odísť z bytu obvineného, keď ju pán XXXXX požiadal, aby odišla, tak začala hysteričiť, kričať, hádzať sa o zem, dokonca sa vyzliekla do spodného prádla. Toto jej správanie bolo sprevádzané krikom a buchtom. Počas tých scén sa poškodená nikdy nezranila, skôr útočila na obvineného, sácala do neho, chcela ho vyprovokovať, aby ju udrel. Viac krát obvinený spomínal svedkovi, že poškodená znova vystrájala, ale nekonkretizoval to.

Svedkyňa XXXXX okrem iného uviedla, že keď bola poškodená tehotná, tak ju videla ako pred domom obvineného spadla buď pod vplyvom alkoholu alebo drog do psích výkalov. Posledné tri roky sa poškodená v podstate nestarala od dcéru, nežila s obvineným. Bola asi pri dvoch alebo troch situáciách, že je u obvineného poškodená a že je zasa v nejakom svojom rozporení, po jej príchode bola poškodená v psychickej nepohode, pričom začala slovne útočiť na obvineného, mala zdrapnúť obvineného za rozkrok. Potom sa ju snažili dostať z bytu von, pričom začala slovne útočiť aj na ňu, a hovorila, že je vrahyňa, že zabila svojho muža, potom ju chcela udrieť, čo sa jej nepodarilo, potom ju svedkyňa chytila za vlasy

a spolu s obvineným ju vyhodili z bytu. Potom im vyklopávala na dvere, tak otvorili dvere a dali jej bundu a topánky, vtedy otvorila dvere suseda, pričom je povedali, že u nich robí len zle. Počas toho ako poškodená na nich útočila, vykrikovala, chytala hysterické záchvaty, urážala obvineného. Z chodby na nich vykrikovala, že sú jebnutí, nech jej otvoria. Podobná situácia bola, keď mala svedkyňa maloletú dcéru obvineného u seba, pričom keď si prišiel obvinený po ňu, bola u nej aj poškodená, pričom táto začala slovne útočiť na neho, dokonca aj jej 18-ročná dcéra ju ukludňovala, pričom vonku v tom čase čakala aj obvineného bývala priateľka XXXXX, ktorú poškodená napadla s nožikom, ktorý si zobrala z bytu svedkyne. Vždy keď sa s poškodenou rozprávala o obvinenom, tak jej rozprávala, že musí na obvineného vymyslieť nejakú pomstu a že ho nenávidí. Nikdy nebola svedkom toho, že by obvinený poškodenú fyzicky napadol, on sa len slovne bránil, vždy sa ju snažil od seba odstrčiť. Keď mala dcéra obvineného s poškodenou necelý rok, tak si obvinený zohnal opatrovatelku a táto u neho bývala a pomáhala mu so starostlivosťou o ňu.

Svedok XXXXX okrem iného uviedol, že posledné dva roky sa v noci budil na buchot, akoby padali skrine v byte obvineného a na krik, toto sa malo opakovať striedavo raz za mesiac, raz za týždeň. Väčšinou mala kričať poškodená, ale nebolo rozumieť čo kričí.

K veci bol zabezpečený znalecký posudok č. 40/2016 vypracovaný RNDr. Mgr. Dušanom Kešickým, PhD., znalcom z odboru psychológia, ktorý v závere posudku vo všeobecnosti konštatuje, že správanie obvineného v období od mesiaca roku 2013 do dňa 27.01.2016 vyvolalo u poškodenej strach a stres, ohrozovalo jej duševné zdravie a spôsobilo je psychické utrpenie, pričom však tieto zmeny sú vyvolávané aj jej stavmi spojenými so zneužívaním psychoaktívnych látok a s tým spojenými abstinенčnými príznakmi, no znalec sa nevie vyjadriť k podielu vplyvu jednotlivých faktorov, minimálne z dôvodu, že svojím konaním sama vstupuje do konfliktnnej interakcie a eskaluje konflikt. Taktiež z psychologického hľadiska nie je možné považovať výpovede poškodenej za vierohodné, vo vzťahu k prípadu nie sú zaznamenané sklony ku klamstvu, ako vedomému. Účel sledujúcemu hovoreniu nepravdy, pričom je vysoko pravdepodobné skreslenie a fantazijné prvky v dôsledku vyššie uvedených mechanizmov osobnosti a zmien v intoxikácii. V rámci rozboru prípadu znalec konštatuje, že sa nedá hovoriť o systematickom tlaku vytváranom jednostranne zo strany obvineného, ako „tyrana“, a je toho názoru, že v posudzovanom prípade nejde z psychologického hľadiska o týranie, ale ide o situačné konflikty v spožití s verbálnou / fyzickou agresiou, ktorá je významne afektívne podmienená. Na jednej strane znalec konštatuje vo vzťahu ku konfliktom a atakom zo strany obvineného voči poškodenej, že je vysoko pravdepodobné, že tieto sa udiali, tak ako boli opísané poškodenou, resp. susedmi, no na druhej strane uvádza, že tieto znaky (pocity strachu, pocity úzkosti, nespavosť) sa môžu vyskytovať ako súčasť abstinенčných príznakov ako aj súčasť reakcie na stres, preto nie je možno jednoznačne stanoviť, že ide o príznaky, ktoré sú v príčinnej súvislosti s konaním obvineného a sú súčasťou postraumatickej poruchy v dôsledku konania obvineného.

K veci bol zabezpečený listinný dôkaz, na ktorý odkazuje v svojom posudku RNDr. Kešický a to znalecký posudok vypracovaný znalcami z odvetvia psychiatria na poškodenú (skutok zo dňa 13.12.2015), kde znalci konštatujú, že schopnosti poškodenej objektívne vnímať vzniknuté javy a vonkajšie podnety, tieto si uchovávať

v pamäti, a tiež o vnímaných javoch verne vypovedať, sú a boli významné znížené. Taktiež dlhodobo trpí na schizoafektívnu poruchu a keďže neužívala ordinované lieky a užívala drogy došlo u nej k manifestácii akútneho psychotického stavu a chorobne motivovaným poruchám správania.

Vyhodnotením vyššie citovaných procesne použiteľných dôkazov mám za to, že v rámci prípravného trestného konania je potrebné prijať záver, že medzi obvineným a poškodenou počas jej pobytu u neho v byte na XXXXX v Bratislave dochádzalo ku konfliktom, pričom tieto s veľkou pravdepodobnosťou vyvolávala práve poškodená a to pravdepodobne v stave intoxikácie, takéto správanie potvrdili svedkovia XXXXX, XXXXX, XXXXX, XXXXX, XXXXX. Za zmienku stojí uviesť aj tú skutočnosť, že počas takmer celého obdobia vymedzeného v stíhanom skutku, sa v danom byte nachádzala svedkyňa XXXXX, ktorá vylúčila, že by obvinený počas jej prítomnosti konal spôsobom, ktorý sa mu kladie za vinu, a poškodená sa v byte nachádzala len sporadicky, keď je to dovolil obvinený, maximálne v čase pár dní raz za mesiac, keď svedkyňa bola v Čadci. Taktiež treba uviesť k výpovedi svedkyne XXXXX, ktorá opísala udalosti z obdobia rokov 2013 až do januára roku 2016 (kedy mala v byte žiť poškodená a kedy počas uvedeného obdobia mala počuť mnohé hádky, bitky z bytu obvineného, počas uvedených hádok mala počuť ako obvinený poškodenej nadával, modriny na poškodenej nevidela a počas tých „bitiek“ počula ako poškodená kričí „prestaň“, „zabiješ ma“), že táto nebola nikdy očitým svedkom predmetných konfliktov, a tieto vnímala len sluchom, teda to čo sa naozaj dialo v byte, kto tieto konflikty vyvolával, či niekto niekoho bil, sú len predmetom jej domnienok. To isté platí aj v prípade jej druha – svedka XXXXX. V súhrne uvedených výsluchov svedkov a znaleckého posudku RNDr. Kešického, tiež s ohľadom na skutočnosť, že poškodená po vznesení obvinenia odmietla vypovedať a tým pádom nie je dôkaz, ktorý by priamo potvrdzoval jej psychické týranie, nie je opodstatnený záver, že negatívne chovanie obvineného voči poškodenej dosiahlo takú intenzitu, aby ho bolo možné subsumovať pod skutkovú podstatu zločinu týrania blízkej osoby a zverenej osoby podľa § 208 ods. 1 písm. a), písm. b) Trestného zákona. Zvlášť dôležitým v tomto smere sa javí popri odmietnutí poškodenej vypovedať voči obvinenému XXXXX psychologický posudok na poškodenú, v zmysle záverov ktorého sa nedá hovoriť o systematickom tlaku vytváranom jednostranne zo strany obvineného, ako „tyrana“, a je toho názoru, že v posudzovanom prípade nejde z psychologického hľadiska o týranie, ale ide o situačné konflikty v spolužití s verbálnou / fyzickou agresiou, ktorá je významne afektívne podmienená.

S prihliadnutím na dôkazy produkované v prípravnom konaní, vrátane tých, ktoré boli vykonané v počiatočnom štádiu konania pred vznesením obvinenia konkrétnej osobe a ktoré teda nie je možné oprieť prípadnú obžalobu, som toho názoru, že obvinený sa dopustil určitého protispoločenského konania, ale nie je preukázané, že toto jeho konanie možno po právnej stránke kvalifikovať ako zločin týrania blízkej osoby a zverenej osoby podľa § 208 Trestného zákona, prípadne iný trestný čin uvedený v osobitnej časti Trestného zákona.

Podľa výsledkov doposiaľ vykonaného dokazovania by predmetné konanie obvineného za danej skutkovej a dôkaznej situácie bolo možné posúdiť ako priestupok proti občianskemu spolunažívaniu v zmysle ustanovenia § 49 ods. 1 písm. d) zákona č. 372/1990 Zb. o priestupkoch, či už vo vzťahu k poškodenej XXXXX alebo k užívateľom susedného bytu XXXXX a XXXXX, preto som rozhodol

tak, ako je to uvedené vo výrokovej časti tohto uznesenia a vec som postúpil Okresnému úradu Bratislava na prejednanie priestupku, do premlčacej doby ktorého sa nezapočítava doba, počas ktorej sa viedlo trestné stíhanie.

S poukazom na uvedené skutočnosti som rozhodol tak, ako je uvedené vo výrokovej časti tohto uznesenia.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu je prípustná sťažnosť, ktorú možno podať u prokurátora okresnej prokuratúry do troch dní od oznámenia uznesenia. Sťažnosť má odkladný účinok. (§ 185 a nasl. Tr. por.)

JUDr. Matúš Kuril
prokurátor